

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010956
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8115010956.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Petra Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.10.2015, v trestnej veci odsúdeného Y. V., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41Pp/16/2015 zo dňa 04.09.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Prešov napadnutým uznesením podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. podmienčne prepustil odsúdeného Y. V., nar. XX.X.XXXX v T. W. U., trvale bytom W. L. XXX/XX, L., z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý má uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/63/2013 dňa 2.8.2013 podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Podľa § 68 ods. 1 veta druhá Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zároveň nariadil nad odsúdeným probačný dohľad nad jeho správaním vo výmere 3 rokov a zakázal mu požívať alkoholické nápoje.

Proti tomuto uzneseniu, po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí okresný prokurátor podal sťažnosť, ktorú následne aj písomne odôvodnil. S rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožnil, nakoľko, ako to vyplýva zo samotného hodnotenia odsúdeného, ktoré spracoval ústav na výkon trestu odňatia slobody, je zrejmé, že nebol ani raz disciplinárne odmenený a táto skutočnosť, že počas dvoch rokov neprejavil snahu dostať disciplinárnu odmenu, svedčí o jeho pasivite, ako aj o samotnom jeho postoji k plneniu podmienok na podmienkové prepustenie, keďže zrejme odsúdený nebral do úvahy skutočnosť, že udelením disciplinárnej odmeny má väčšiu šancu na podmienkové prepustenie. Súd neprihliadal na charakteristiku ústavu, z ktorej je zrejmé, že resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je stredné, keďže ústav konštatuje, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienkové prepustenie. Tým, že po dobu dvoch rokov, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, nepreukázal pri plnení svojich povinností a svojim správaním polepšenie, keďže nebol ani raz disciplinárne odmenený, a samotná skutočnosť, že nebol disciplinárne potrestaný a že si plnil svoje povinnosti podľa ústavného poriadku, nemôže byť dôvodom na podmienkové prepustenie. Taktiež by mal súd brať do úvahy skutočnosť, že trest mu bol ukladaný pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby a vzhľadom na charakter trestnej činnosti a predovšetkým následok, ktorý obvinený spôsobil, by sa podmienkovým prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zmaril samotný účel trestu. V tejto súvislosti prokurátor dal do pozornosti okresného súdu aj skutočnosť, že bol podaný návrh na obnovu konania v predmetnej trestnej veci vedený na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33Nt/30/2014, kde bol aj nariadený termín verejného zasadnutia, keďže samotný poškodený

na následky zranenia spôsobené odsúdeným napokon zomrel, pričom bolo preukázané, že dôvodom úmrtia je príčinná súvislosť so zraneniami spôsobenými odsúdeným. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu a aby bol odsúdený ponechaný naďalej vo výkone trestu odňatia slobody.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podmienečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie i na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Predpoklad, že páchatel po podmienečnom prepustení povedie riadny život, musí byť odôvodnený a založený na všestrannom a aktuálnom zhodnotení páchateľovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, v ktorých sa po prepustení ocitne, pričom so zreteľom aj na účel trestu a možnosti ďalšieho vplyvu pod hrozbou výkonom zvyšku trestu po stanovení skúšobnej doby, vrátane prípadného probačného dohľadu či primeraných obmedzení a povinností.

Zákon preto predpokladá, že u niektorých podmienečne prepustených bude potrebné k dovŕšeniu ich prevýchovy a k ich resocializácii ďalšieho pozitívneho pôsobenia v rámci podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uplatniť určité opatrenia smerujúce k dovŕšeniu prevýchovy podmienečne prepusteného. Na druhej strane samotná hrozba výkonom zvyšku trestu odňatia slobody môže v niektorých prípadoch stačiť, aby sa zdržali odsúdení páchania ďalšej trestnej činnosti, to však prichádza do úvahy len u páchateľov, ktorí nie sú hlbšie narušení, a u ktorých je možné dôvodne predpokladať, že boli doterajším výkonom trestu dostatočne prevychovaní.

Spoločným predpokladom podmienečného prepustenia podľa ustálenej súdnej praxe je, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie svojím správaním a chovaním a plnením svojich povinností. Pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení ide práve o to, rozlíšiť, kedy chovanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody, sú prejavom iba vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného oprávňujúce predpokladať, že i v budúcnosti povedie riadny život. O plnení povinností odsúdeného a o jeho polepšení bude svedčiť, ak riadne plnil povinnosti, ktoré pre odsúdeného vyplývali zo zákona a iných predpisov (napr. vyživovacia povinnosť, povinnosť nahradiť škody a pod.) a tiež povinnosti mu uložené podľa zákona o výkone trestu odňatia slobody. Z tohto hľadiska bude rozhodujúci spôsob plnenia základných povinností odsúdeného, teda ako odsúdený dodržiaval stanovený poriadok a ako plnil pokyny a príkazy príslušníkov väzenskej služby, ako plnil pracovné úlohy, ak bol zaradený do práce, ako používal jemu veci zverené, či dodržiaval zásady slušného správania sa s osobami, s ktorými prichádzal do styku a ako inak zachovával vnútorný poriadok väznice, či rešpektoval zákaz výroby, prechovávaní, konzumácie alkoholických nápojov a iných návykových látok, zákaz výroby a prechovávaní ďalších nebezpečných predmetov.

Pozitívna prognóza budúceho chovania páchateľa predstavuje požiadavku a je nevyhnutným predpokladom pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Takáto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia páchateľovho polepšenia a dôležité je aj zistenie, v akom prostredí bude páchatel po prepustení pracovať a žiť.

Súd prvého stupňa správne zistil, že Y. V. bol rozsudkom Okresného súdu Prešov dňa 2.8.2013, sp. zn. 1T/63/2013, právoplatný dňa 2.8.2013, uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia správne ustálil formálnu podmienku pre podmienečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody ku dňu 22.8.2015, keďže odsúdený začal vykonávať trest odňatia slobody dňa 14.8.2013, pričom do doby výkonu trestu sa mu započítala doba väzby od 22.4.2013 do 14.8.2013.

Správne vyhodnotil závery správy z ÚVV T., keď konštatoval, že správanie a vystupovanie odsúdeného vo výkone väzby bolo na požadovanej úrovni. Vo výkone trestu odňatia slobody správanie odsúdeného bolo bezproblémové, v societe odsúdených sa snažil vyhýbať konfliktom, prejavy agresivity u neho neboli zaznamenané. Počas doby výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Pracovne zaradený odsúdený nebol a to z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí. Taktiež bolo konštatované, že dodržiava príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS. V čase osobného voľna sa pravidelne zapájal do aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti.

Krajský súd len dopĺňa, opierajúc sa o vykonané dokazovanie súdom prvého stupňa, že sám odsúdený potvrdil, že je si vedomý závažnosti svojho protiprávneho konania a je ochotný bezodkladne nastúpiť aj protialkoholické liečenie ústavnou formou. V súčasnosti je onkologickým pacientom, po operácii, preto bol často hospitalizovaný v nemocnici v M.. Chce sa vrátiť k manželke do spoločnej domácnosti.

Správne vyhodnotil súd prvého stupňa, že odsúdený bol síce v minulosti 2-krát súdne trestaný, avšak vzhľadom na dlhý čas ostatného odsúdenia 40 rokov, na tieto už neprihliadal.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že obžalovaný nebol pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí a skutočnosť, že z dôvodu zlého zdravotného stavu bol často hospitalizovaný v nemocnici, čo mohlo mať za následok nevyhodnotenie správania obžalovaného počas výkonu trestu odňatia slobody pre udelenie disciplinárnej odmeny.

Preto konštatovanie súdu prvého stupňa, že má v danom prípade za to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno teda od neho očakávať, s prihliadnutím na jeho vek a zdravotné problémy, že v budúcnosti povedie riadny život, považuje krajský súd za odôvodnené, keďže na posilnenie účelu podmieneného prepustenia súd zároveň nariadil nad jeho správaním probačný dohľad a zakázal mu požívať alkoholické nápoje.

Toto boli podstatné dôvody, prečo krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za zákonné a odôvodnené a prečo postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.